

CHOREOGRAFE

Laatst wist ik niet eens meer hoeveel miskramen ik al heb gehad. Droomde ik. Ik was in gezelschap van vrienden die nog allerlei examens moesten doen, terwijl ik dat toch meestal moet in mijn dromen, en **ZIJ** kregen bovendien twee hoofdmaaltijden.

JULIA

We zaten eens samen op de trappen van het museum. We waren heel stoned. We probeerden na te gaan met welke schilders de mensen die naar buiten kwamen zich het meest hadden geïdentificeerd. Francis Bacon...

WEDUWE

Suddenly there are footsteps behind her. Heavy, rapid, a man's footsteps. She knows this immediately. Just as she knows she must not look around. She quickens her pace in time to the quickening of her pulse. She is afraid. He could be a rapist. He could be a soldier a harasser a robber a killer. He could be none of these. He could be a man in a hurry. He could be a man merely walking in his normal pace. But she fears him. She fears him because he is a man. She has reason to fear...

MASSAMOORDENAAR

Who the hell said... ?

(Schreeuw van Euridice)

MOEDER

Ze schaatst nog steeds wanhopig over haar herinneringen. In de hoop te vallen of er door te zakken. Ze moet iets voelen. De stakker.

EURIDICE

Als je met hem praatte voelde je je op een tropisch zandstrand. Ieder woord was een dolfijntje dat gedag kwam zeggen. En als hij lachte verdronk ik in geluk. Hij had haartjes op z'n buik vol lieve beloften van vrede en geborgenheid. Het ergste was misschien nog wel dat hij af en toe, eigenlijk altijd, zo'n vreselijk verdriet had. Ik kon daar niets aan doen. Je kunt toch niet zeggen : niet huilen. Je kunt zeggen : huil maar, maar wat zeg je dan nog ? Je kunt ook niet zelf huilen. Je kunt ook niet niks doen. Zo'n ene seconde dat je samen naar de televisie ligt te kijken en je telt wel 20 leugens tussen hem en jou. Dan heeft het niet eens meer zin om dat ding uit te zetten. Dan kies je een ander kanaal. Toen begon hij mij te slaan. Hij bond me aan tafelpoten vast. Dit is niet waar. Met een blinddoek voor en een prop in mijn mond. Soms moest ik op handen en knieën

als een hond, dan moest ik blaffen, terwijl hij me van achteren neukte, dit is niet waar. Ook gaf hij me een bak zo'n etensbak voor honden, en dan liet hij me uit, dit is niet waar. Ik moest naakt door het huis kruipen aan een riem en dan wilde hij dat ik in de planten piste dit is niet waar en als beloning kreeg ik dan te eten uit die hondebak eerst macaroni later hondevoer dit is niet waar dacht ik steeds. Op school ben ik 's voor de klas geroepen. Waarom lachte jij vroeg de leraar. Ik lachte om een gedachte, zei ik. A ha, hier hebben we een poëet! ga jij maar strafwerk maken. Dit kan niet, dacht ik. Nee. Ik wil zijn tekstverwerker niet zijn.

(Orfeus op)

ORFEUS

Mooi.

EURIDICE

Nee.

ORFEUS

Als je goed luistert.

EURIDICE

Nee!

ORFEUS

Wat hoor je dan ?

EURIDICE

Littekens.

ORFEUS

Zonder jou ben ik... Als ik adem haal haalt iemand anders... De mensen op straat lopen over mijn graf. Ik praat alleen maar tegen jou. Jij leeft. Ik niet. Ik ben een spookrijder in jouw hoofd. Alles wat ik zeg valt op de grond en als ik het wil oprapen, is er al een stofzuiger langs geweest. Niet kijken. Probeer me niet te zien.

EURIDICE

Ik word al moe als ik jouw je mond zie open doen. Ik hoef jouw ogen niet te zien, ik sterf er in. Jouw ogen zijn je darmen alles wat jij ziet wordt verpulverd, vermalen. Jij bent even betrouwbaar als AIDS : betrouwbaar. Ik wil niet terug naar jou. Ik ben liever voor altijd dood dan dat ik iedere dag opnieuw door jou vermoord word. Raak me niet aan. Ik

ben liever in deze hel dan in de jouwe. Hier weten ze wat liefde is. Ze beginnen er niet aan.

(Stilte. Euridice kijkt Orfeus aan)

SCENE 8 FINALE

AMOR

Hij heeft al haar jurken tegen de muur gespijkerd en ze vol geplakt met haar bebloede foto's. Alle brieven van hem aan haar en van haar aan hem heeft hij verbrand. De as heeft uitgestrooid over een volkstuintje dat ons paradijs heet. TchernObyl, of TchErnObyl, hoe zeg je dat, heeft toch maar EEN effect gehad hier : de wachtlijsten voor het volkstuintje zijn wat korter geworden. Hij is begonnen aan een lijst favoriete woorden zoals het onlangs vernomen woord zakaanzetstaaltje, en het woord tellurisch, en het woord treefje, maar zelfs die hadden hem niets meer te zeggen, zei hij. Dat ze toch hele dekors laten bouwen voor een cursus over talenkennis! Hij heeft me te eten gevraagd en me een rollade voorgeschoteld afgeblust met rode landwijn. Zo koken eerstejaars studenten, zeg ik, pas op kamers. Hoezo, pas op ? Het ergste vond ie nog dat iedereen zo aardig bleef. Zelfs de vrouw in de kiosk waar hij iedere dag zijn kranten kocht, nog altijd, had gevraagd, gaat het weer een beetje ? Ik kan veel hebben, zei hij, en zij weer : Ach God. Hij heeft een ravage aangericht.

EURIDICE

Hij heeft nooit iets anders gedaan.

AMOR

In z'n gevecht tegen die insecten in z'n kop, echte gekken zeggen stemmen, zei hij, maar ze zitten niet alleen in mijn kop, ze zijn overal en niet denkbeeldig, ontdekte hij de wespental. Iemand leerde hem dat. Een vrouw met drie kinderen die les gaf in computers en ook marmer schilderde. Je neemt een plastic fles, zo'n fles waar bronwater in gezeten heeft en daar knip je het bovenste stuk van af, de kop, de hals, daar waar de fles al dik is, hoe zeg je dat ?

EURIDICE

Het bovenste kwart ?

AMOR

Ja, of het bovenste zesde en dat doe je dan weer omgekeerd, op zijn kop,

in die afgeknipte fles en onderin die fles ligt dan wat zoetheit, jam, of suikerwater en dan zet je die fles neer waar waspen zijn. Die kruipen er dan in en kunnen er niet meer uit.

EURIDICE

Ze kunnen toch gewoon weer door die afgeknipte hals, ik bedoel, zoals ze ook zijn binnengekomen ?

AMOR

Nee, dat had hij zich ook afgevraagd maar dat marmerende computer-vrouwje met drie kinderen, had gezegd dat ze niet konden ontsnappen, omdat ze altijd proberen om naast de opening te ontsnappen. Ze zoeken altijd het hoogste punt op in een ruimte, en daar is dus geen uitgang. Zegt ie : het zijn net mensen, ze streven altijd naar vlossing, en bevrijding, maar ze zitten blijvend in de val, want ze denken te ontsnappen door het hogere te zoeken. Drie dagen lang heeft hij aan een stuk door gehuild van het lachen.

EURIDICE

Heeft hij ooit een wesp gevangen ?

AMOR

Hij ging op zangles.

(Allen, inclusief Orfeus, Euridice en Amor zingen :

Triomi Amore, e il mondo intero.)

(Euridice alleen op het toneel)

EURIDICE

Een droom. Hij is een stukje papier, ergens tegen het plafond geplakt, in een hoek van de kamer en iedere nacht kom ik dichterbij. Ik, als enige, heb hem ontdekt en iedere nacht... eerst kijk ik alleen maar uit een ooghoek, terwijl ik met een weduwe sta te praten, en de volgende nacht ga ik midden in de kamer staan en wijs al mijn gasten, dat gevolg, op alle foto's, alle schilderijen, alle herinneringen intussen kijk ik alleen naar hem, en tenslotte, weer 's nachts, zet ik een trap neer, nu gaat ze me, denkt hij, maar ik vertrek weer, en de nacht daarna, weer alleen, mijn minnaar heb ik naar boven gestuurd, die trap, zeg ik, heeft te maken met gordijnen, of een lek, een lek ? Ik klim hem op, nu gaat ze me afkrabben, denkt hij, verwijderen, weggooien, maar ik pak een pen uit mijn schort, wat schort ? en ik beschrijf hem : 'Jij bent de koffer, ik ben de reis.' schrijf ik op hem. Ik klim de trap weer af, loop naar de deur, lach hem nog een keer toe en doe het licht uit. De deur is nooit meer opengegaan.

(Euridice alleen op het toneel)